

מסורת הש"ס

(א) [נקמן קמח], (ב) [נצי עג], (ג) לעיל דף ה' עירובין (ד) עירובין יז ויף טז: (ה) ודף פז: (ו) [נצי מנכן], (ז) [נצי אהר ד' ורין]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אכל לא וכו' ואין גבוה י' גמזי דוקא: (ב) ד"ה מיד' אירע וכו' דמייז' לרוע מדרגת וחממה כ"ל ודל"א עס ד"ה משום: (ג) תוס' ד"ה הני וכו' דלי הוי מקום ד' הוא הדריא כרמלית:

גליון הש"ס

גמ' ויש בקצר שלו נ' ע' עירובין ד' ג' ע"א מוס' ד"ה וכללה:

רב נסים גאון

הוא לה מחיצה שהגדירים בוקעין בה. עיקר דילה במסכת כלאים פרק ד' מחיצות הקנים אם אין בה קנה לחברו ג' טפחים כדי שיכנס הגדי הרי זו מחיצה. ובתוספתא בפרק (ג') כל שהוא פחות מן צדיק שלא יהא בין קנה לחברו ג' טפחים כדי שלא יכנס הגדי דלאלין עלי אן [נתנה מוכח מזה] כל מחיצה שהגדירים בוקעין בה אינה מחיצה. ומשנתה לה בפרק אחר מן עירובין (נזי ד').

רבינו הגנאל

ר' יהודה אומר עמוקה י' ואינה גבוהה י' מטלטלין מתוכה לים אבל לא מן הים ולתוכה. ואוקימנא להאי דתני מטלטלין מתוכה לים על חדרה של ספינה שהן לפני הספינה, וש"מ כוחו בכרמלית לא גזרו רבנן, פי' עמוקה י' ואינה גבוהה י', כגון ששחקתיו מחיצותיה בים וכשאתה מורד עמוקה של ספינה מכפופים הוויא [נ'] טפחים ופעמים יותר. אבל משפת הים ולמעלה עד שפת הספינה, כיון ששחקתיה מקצה מחיצותיה בים לא הוי גבוהה י' ונמצאת הספינה דר"י והים כרמלית. לפיכך הוצאה מן הספינה דרך כחו לא גזרו רבנן אבל להכינאי דלא אפשר דרך כחו לא שרי. וירושלמי א"ר אבין למה מן הים לתוכה אטור, מפני הסכנה. אמר רב הונא הני מטלטלין דמישן אין גבוהין בהן אלא בר' אמוה. פי' ביציאתה, ספינות קטנות העשויות לתשמיש הגדולות, כי כשנאבת להיכנס בגמל מהלכות לפניה ורואין הקלו המים אם לאו, ואם רואין כי קלו המים משליכין העוגין בים [שהן ברזילים] [גדולין] ומעמידין אותה שם. ועוד עשויות לצאת בהן בני הספינה ליכשהו וליכנס בהן ולטעון ולפרק האתקין שבה, ומתוך שהן קלות ומחלכות על ביצה המים לפיכך הם קדראות ביציאתן. מישן, שם מקום. וירושלן בהמכר את הספינה מכר את ביציית, וסומכוס אומר מכר את הדוניות, ואמר אבי ביצית הדוניות חזא מלתא היא. ומפני שמישן הוא מקום אנכי מים, עושין ביציית הלהך בהן באגמים ויש להן דפנות שהן מחיצותיה, וקרקעיתה עשויה נסרין וסרין וביציהן חלל ומי הים והנהר נכנסין בה. והיושבי בה כמו במים יושבין, ועושין אותה כך

שאפילו את תחתיה על פניה אינה נטבעת לעולם. ואמר רב הונא כיון שהיא פרוצה, ככרמלית דינה ואין מטלטלין בה בשבת אלא בארבע [אמנות]. ולא אמרו אלא בזמן שאין בין נסר לנסר חלל פחות מג' טפחים. אבל יש בין נסר לנסר חלל פחות מג' טפחים, כיון דכל פחות מג' כלבוד דמי ורואן אלו הנסרים כאילו מחוברין איש אל אחיו הן. ואע"פ שהמים נכנסין בה לא חיישין, וכדתי' אין ומותר לטלטל בכולה. וכן אם היו נסרין פחות מדי ויש בין זה לזה [פחות מג'], או ג' ומילוא את החלל שבין הנסרים קני ואורבני, מותר לטלטל בכולה. ואתקין עליה רב נחמן למה לך כולי האי, לימא גוד אחית מחיצתא, פי' ראה בלבך כאילו אתה חותך כמין קולף מן המחיצות שהן לפני הביצית ומציעו בקרקעיתא, ונמצאו הנסרין כולן כאילו מחוברות הן. מי לא תניא ר' יוסי בר' יהודה אומר נעץ קנה ברה"י והניח בראשו טרסקל רחב ד"ט וזרק מרה"ר ונה על גביו חייב, אלמא אמרין גוד אחית מחיצתא ורואין כאילו דפי הטרסקל יורדין עד עיקרו של קנה ונאילו שי בעיקרו ד' טפחים. הכא נמי נימא כאילו דפי הספינה עוקמין ומסבבין הנסרים. ודחי רב יוסף להא דרב נחמן ואמר ליה משם ר' חייא אמור וחכמים פוטרין, אלמא רבנן סברי לא אמרין גוד אחית מחיצתא וחולקין על ר' יוסי בר' יהודה. ודחי אבאי להא דרב יוסף בשתי דעות. חדא הא, איני והתניא עמוד בהר"י גבוה י' ורחב ד' ואין בעיקרו ד' ויש בקצה שלו ג', וזרק ונה ע"ג חייב אלמא אמרין גוד אחית מחיצתא, כלומר רואין בראית הלב כאילו הרחב שעל ראשו מגיע עד עיקרו. ועוד אפילו תימא רבנן דפליגי עליה דר' יוסי ברבי יהודה, הוה קבנה שנעץ והניח בטסקל בראשו לא אמרין גוד אחית מחיצתא. והם טעמא מאי דכיון שהגדירים בוקעין בעיקר הקנה ועוברין תחת הטרסקל מוכחא מלתא דלית ליה מחיצתא כלל, אבל בספינה כיון שאין הגדירים בוקעין באותו חלל שבין הנסרים אפילו רבנן דרבי אחא הונא אמרין גוד אחית מחיצתא. ולא מציא רב יוסף תשובה בשתייהן. והשיב רב אחא כלפי אביי, ספינה נמי הא איכא בקיעת דגין, וכשם שאין אומרין בקנה שיש בראשו טרסקל גוד אחית מחיצתא מפני שהגדירים שבוקעין בו, כך הספינה אין אומרים גוד אחית מחיצתא מפני שהגדים שבוקעין בו. כדגרסינן בעירובין פרק ראשון אמר רבא עשה לחי למכור והגביהו מן הקרקע ג' או שהפליגו מן הכותל ג', לא עשה כלום הדריא לה מחיצה שהגדירים בוקעין בה. ודחה רב איש לחא דרב אחא וא"ל בקיעת דגין לאו שמה בקיעה, דהא

עמוקה. הספינה: **עשרה**. לתוכה דהוה רשות היחיד: ואין גזושה.

שפתה י' מן המים כגון שמשוקעת בזנים מכוווד משאה: **מטלטלים מתוכה לים**. דרך דופנותיה כגון שופכין כדמפרש ואילז דכחו ככרמלית לא גזרו: **אכל לא מן הים** **לפוסה**. דלין משמיש מן הים

הזורק פרק אחד עשר שבת

רבי יהודה אומר **עמוקה י'** ואין גבוהה י' **משלטלין מתוכה לים**.

וה"ת היכי מייתי סייעתא מדרכי יהודה כיון דרצנן פליגי עליה^א ואור"י דבהא לא פליגי אלא בעמוקה י' וגבוה י'^ב דרצנן סברי דמכרמלית לרה"י דרך מקום פטור אסור^ג אע"ג דרשיות דרצנן

ר' יהודה אומר עמוקה עשרה י' ואין גבוהה עשרה מטלטלין מתוכה לים אבל לא מן הים לתוכה מ"ש מן הים לתוכה דלא דקא מטלטלין מכרמלית לרה"י מתוכה לים גמי קמטלטל מרשות היחיד לכרמלית אלא לאו אחרדה וש"מ^ה כחו בכרמלית לא גזרו ש"מ אמר רב הונא ידני^ו בביצאתא דמישן אין מטלטלין בהן אלא בארבעה ולא אמרן אלא שאין בפחות משלשה ארבעה אבל יש בפחות מג' ארבעה לית לן בה ואי מליניהו קני ואורבני לית לן בה מתקיף לה רב נחמן ולימא גוד אחית מחיצתא מי לא^ז תניא ר' יוסי בר' יהודה אומר נעץ קנה ברה"ר ובראשו טרסקל וזרק ונה על גביו חייב אלמא אמרין גוד אחית מחיצתא ה"נ נימא גוד אחית מחיצתא מתקיף לה רב יוסף ולא שמיעא לחו להא דאמר רב יהודה אמר רב ומטו בה משום רבי חייא ותני עלה י' וחכמים פוטרין אמר ליה אבבי ואת לא תסברא והתניא י' עמוד ברה"ר גבוה עשרה ורחב ד' ואין בעיקרו ד' י' ויש בקצר שלו ג' וזרק ונה על גביו חייב אלמא אמרין גוד אחית מחיצתא הכא נמי גוד אחית מחיצתא מידי איריא התם הויא ליה מחיצה שהגדירים בוקעין בה הכא הויא לה מחיצה שאין הגדירים בוקעין בה א"ל רב אחא בריה דרב אחא לרב אשי גבי ספינה גמי הא איכא בקיעת דגים א"ל בקיעת דגים לא שמייה בקיעה ומנא תימרא^י דבעא מיניה רבי טבלא^י מרבין מחיצה תלויה מהו שתתיר בחורבה וא"ל אין מחיצה תלויה מתרת אחית ומנא

הני ביציאת דמישן. לפירש"י דמפרש שהן קצרות מדקין רה"י משום דלית היכי דנכטיל מדקין רה"י תנא^א תנא^ב דלית דהו ד' ה"נ לינטייל מדקין כרמלית כדלמר צפ"ק (דף יז.) דלין כרמלית פחותה מד' ואקילו דה רצנן מקוילי רה"י דלי הוי מקום ד' ו^ה כרמלית ואי לא מקום פטור^ו ועוד מאי פריך לימא גוד אחית מחילה מה מועיל שיהא המחילות נצמחן כיון שעצמנים אין שם ריוח מקום ד' ולא ניחא

משמישם ודופן הספינה שנקצר מצטל גוד אחית כמו חלוקה צמחצלת דלעיל ועוד למה לי מליניהו קני ואורבני אע"ג דלא מלאן כיון דיכויל למלאות חשיב רה"י כדלמר צפרק מלון (עירובין דף עה.) משום דלי צעי מנה עליה מידו ומשמענא גצי מלאו כולו צימדות ונראה כפרש"י דביציתא הם ספינות קטנות העשויות להלך צאגמים^א ועל שם^ב שמהלכות על צעני המים קרי להו ציציאת^ג ויש להם דפנות וקרקעית העשויות סגרים נסרים^ד ויש חלל צין הנסרים והמים נכנסין שם ויושצין דה כמו גמים ורש"י^ה עשה כך שאפילו מתהפק אינה נעצעת לעולם וקאמר רצ הונא כיון שהיא פרוצה דינה ככרמלית ואין מטלטלין דה אלא דב' ולא אמרו אלא בזמן שאין צין נסר לנסר חלל פחות מג' אכל אם יש צין נסר לנסר חלל פחות מג' כלבוד דמי ואע"ג שהמים נכנסין דה לא חיישין ונראה דל"ג שאין בפחות מג' ד' ואי מילא כל החלל קני ואורבני מותר לנטול בכולה:

מתקבץ דה רב נחמן. למה לך כולי האי לימא גוד אחית מחיצתא מי לא תניא רבי יוסי צרבי יהודה אומר וכו' אלמא

רואין כאילו דופני הטסקל יורדין עד עיקרו של קנה הי"י רואין כאילו דופני הספינה עקומין ומסבבין הנסרים ונמצאו הנסרים מחוברין: וזרק ונה ע"ג גביו חייב. למאי דס"ד השתא דלין חילוק צין מחילה דמים לשאר מחילות וס"ד נמי דלא פליגי

רצנן עליה דרבי יוסי יהודה לא מני לאקשויי אמאי הא תנן צפ' כילד משתמפין (עירובין דף פז:) גזוטרטא שהיא למעלה מן המים אין ממלאין הימנה אלא"כ עשו לה מחילה י' מה צריך מחילה י' בלא מחילה י' חסגי^ז כמו צטרסקל דדוקא על גביו חשיב ליה ר' יוסי צרבי יהודה רה"י אכל למטה לא דלהכי לא חיהא גוד אחית^ח אי נמי הא דבעינן גצי גזוטרטא מחילה י' היינו לנטול אכל לזרוק לא צעי מחילה י' כמו צטרסקל והכא הכי פריך לימא גוד אחית דכי לא"ר יוסי צבי יהודה לא חיהא גוד אחית^ט ויש בקצר שלו ג'. פי' בקונת' גבוה ג' מן הלאה^י וקשה דאם הוא דק הרצה כמו קנה הוי כמו טרסקל ומצטלי צקיעת גדיים גוד אחית ונראה לר"י דהאי צקצר שלו ג' היינו שיש צעוצי הקצר ג'^י דכיון שיש צעוצי הקצר ג' ולמעלה רחב ד' שייך ציה גוד אחית^י: **ומנא תימרא דבעא מיניה ר' טבלא ב'**. וה"ת אמאי לא פשיט טפי ממתני' דכידא משתמפין (שם פז:) גזוטרטא שהיא למעלה מן המים וכו' דמשמרי צמחיה^כ דלמעלה ואור"י דלי ממתניתין ה"א דה"ה אף בשאר מחילות שאינן של מים מתרת מחילה תלויה ולהכי מייתי מרבי טבלא דמפרש הטעם קל הוא שהקילו חכמים בזנים:

^אהל"ש. ^יז. ואפי' ג' קאמר. רש"י. שצ"ש שיצא מתורת לבוד אמרין גוד אחית מחיצתא. פירש"י. יו. אבל אין בגבוהו אלא

פחות משלשה דליכא מקום בקיעת גדיים. פירש"י. יז. ובעינן ברחבו שלשה שיצא מתורת לבוד כדי שיהא בעיקרו של עמוד יסוד דחשיב. פירש"י. כ. עשרה אפילו. מוס' הל"ש.

הוא מצינו שיש בראשו טרסקל גוד אחית מחיצתא מפני הגדירים שבוקעין בו, כך הספינה אין אומרים גוד אחית מחיצתא מפני שהגדירים שבוקעין בו. כדגרסינן בעירובין פרק ראשון אמר רבא עשה לחי למכור והגביהו מן הקרקע ג' או שהפליגו מן הכותל ג', לא עשה כלום הדריא לה מחיצה שהגדירים בוקעין בה. ודחה רב איש לחא דרב אחא וא"ל בקיעת דגין לאו שמה בקיעה, דהא מחיצה תלויה מתרת בחורבה, כרבא בלחי שהגביהו מן הקרקע דהויא מחיצה שהגדירים בוקעין בה.

קא.

רבי יהודה אומר **עמוקה י'** ואין גבוהה י' **משלטלין מתוכה לים**. וה"ת היכי מייתי סייעתא מדרכי יהודה כיון דרצנן פליגי עליה^א ואור"י דבהא לא פליגי אלא בעמוקה י' וגבוה י'^ב דרצנן סברי דמכרמלית לרה"י דרך מקום פטור אסור^ג אע"ג דרשיות דרצנן

ור' יהודה שרי' אכל בעמוקה י' ואינה גבוהה י' לנטול מתוכה לים לא פליגי עליה רצנן^א והכי חיתא צמוספתא (פ"א הל"ה) דספינה צדים גבוהה י' ועמוקה י' אין מטלטלין מתוכה לים ולא מן הים לתוכה ר' יהודה אומר אם עמוקה י' ואין גבוהה י' כו' וה"ק ר' יהודה בעמוקה י' וגבוהה י' לא מצעי' דמותר לנטול מטלטול גמור הואיל ודרך מקום פטור קא מטלטול אלא גם בצינה גבוהה י' יש תקנה לנטול כגון ע"י כחו כדמפרש הש"ס^ב וקשה לר"י דהשתא לרבי יהודה שרי לנטול דרך מקום פטור דרשיות דרצנן ואפילו רצנן לא פליגי אלא בשאינו עושה הנחה צמוקס פטור וצפרק כיצד משתמפין (עירובין דף פז:) פריך לזעירי דלמר אסור להחליף דרך מקום פטור מכרמלית לרה"י ולזעירי קשיא פלוגתא דרשב"ג ורצנן דפליגי דהא ומשני לה והשתא הא תנאי דהכא דלא כוותיה וי"ל דמ"מ הני תנאי דהתם כיון דמני' לאוקמי כוותי' מוקים להו: **עמוקה י'** ואין גבוהה י'. מהכא אין להקשות למ"ד לעיל מארעא משמינן דהכא מיירי דלילא

וזי כל שהוא להיכירא:

הני ביציאת דמישן. לפירש"י דמפרש שהן קצרות מדקין רה"י משום דלית היכי דנכטיל מדקין רה"י תנא^א תנא^ב דלית דהו ד' ה"נ לינטייל מדקין כרמלית כדלמר צפ"ק (דף יז.) דלין כרמלית פחותה מד' ואקילו דה רצנן מקוילי רה"י דלי הוי מקום ד' ו^ה כרמלית ואי לא מקום פטור^ו ועוד מאי פריך לימא גוד אחית מחילה מה מועיל שיהא המחילות נצמחן כיון שעצמנים אין שם ריוח מקום ד' ולא ניחא

משמישם ודופן הספינה שנקצר מצטל גוד אחית כמו חלוקה צמחצלת דלעיל ועוד למה לי מליניהו קני ואורבני אע"ג דלא מלאן כיון דיכויל למלאות חשיב רה"י כדלמר צפרק מלון (עירובין דף עה.) משום דלי צעי מנה עליה מידו ומשמענא גצי מלאו כולו צימדות ונראה כפרש"י דביציתא הם ספינות קטנות העשויות להלך צאגמים^א ועל שם^ב שמהלכות על צעני המים קרי להו ציציאת^ג ויש להם דפנות וקרקעית העשויות סגרים נסרים^ד ויש חלל צין הנסרים והמים נכנסין שם ויושצין דה כמו גמים ורש"י^ה עשה כך שאפילו מתהפק אינה נעצעת לעולם וקאמר רצ הונא כיון שהיא פרוצה דינה ככרמלית ואין מטלטלין דה אלא דב' ולא אמרו אלא בזמן שאין צין נסר לנסר חלל פחות מג' אכל אם יש צין נסר לנסר חלל פחות מג' כלבוד דמי ואע"ג שהמים נכנסין דה לא חיישין ונראה דל"ג שאין בפחות מג' ד' ואי מילא כל החלל קני ואורבני מותר לנטול בכולה:

מתקבץ דה רב נחמן. למה לך כולי האי לימא גוד אחית מחיצתא מי לא תניא רבי יוסי צרבי יהודה אומר וכו' אלמא

רואין כאילו דופני הטסקל יורדין עד עיקרו של קנה הי"י רואין כאילו דופני הספינה עקומין ומסבבין הנסרים ונמצאו הנסרים מחוברין: וזרק ונה ע"ג גביו חייב. למאי דס"ד השתא דלין חילוק צין מחילה דמים לשאר מחילות וס"ד נמי דלא פליגי

רצנן עליה דרבי יוסי יהודה לא מני לאקשויי אמאי הא תנן צפ' כילד משתמפין (עירובין דף פז:) גזוטרטא שהיא למעלה מן המים אין ממלאין הימנה אלא"כ עשו לה מחילה י' מה צריך מחילה י' בלא מחילה י' חסגי^ז כמו צטרסקל דדוקא על גביו חשיב ליה ר' יוסי צרבי יהודה רה"י אכל למטה לא דלהכי לא חיהא גוד אחית^ח אי נמי הא דבעינן גצי גזוטרטא מחילה י' היינו לנטול אכל לזרוק לא צעי מחילה י' כמו צטרסקל והכא הכי פריך לימא גוד אחית דכי לא"ר יוסי צבי יהודה לא חיהא גוד אחית^ט ויש בקצר שלו ג'. פי' בקונת' גבוה ג' מן הלאה^י וקשה דאם הוא דק הרצה כמו קנה הוי כמו טרסקל ומצטלי צקיעת גדיים גוד אחית ונראה לר"י דהאי צקצר שלו ג' היינו שיש צעוצי הקצר ג'^י דכיון שיש צעוצי הקצר ג' ולמעלה רחב ד' שייך ציה גוד אחית^י: **ומנא תימרא דבעא מיניה ר' טבלא ב'**. וה"ת אמאי לא פשיט טפי ממתני' דכידא משתמפין (שם פז:) גזוטרטא שהיא למעלה מן המים וכו' דמשמרי צמחיה^כ דלמעלה ואור"י דלי ממתניתין ה"א דה"ה אף בשאר מחילות שאינן של מים מתרת מחילה תלויה ולהכי מייתי מרבי טבלא דמפרש הטעם קל הוא שהקילו חכמים בזנים:

^אהל"ש. ^יז. ואפי' ג' קאמר. רש"י. שצ"ש שיצא מתורת לבוד אמרין גוד אחית מחיצתא. פירש"י. יו. אבל אין בגבוהו אלא

פחות משלשה דליכא מקום בקיעת גדיים. פירש"י. יז. ובעינן ברחבו שלשה שיצא מתורת לבוד כדי שיהא בעיקרו של עמוד יסוד דחשיב. פירש"י. כ. עשרה אפילו. מוס' הל"ש.

עין משפט ונר מצוה

לכ א מיי פטור מהל' שבת הלכה כ סמנ לאון סה טוש"ע ח"ח סי' שנה עניף ה:

לכ ב טוש"ע ח"ח סי' שסו

לכ ג מיי פירד מהל' שבת

הלכה יז:

לד ד מיי שם הל' טז:

לעזי רש"י

קריש"י [קריי"ט]. סירה קטנה.

מוסף רש"י

ביצאתא. הן ספינות שגולין מדום ואין שגולין רוח ד' ולמעלה הן הולטות ומחמוצות הכנס ומחולטין גבוהות י' (עירובין ג'). דמישן. מישן נסר קטן ואין מהלכין צו אלא ספינות קטנות (שבת פ"ב ע"ג). אין מטלטלין בהן אלא ד' אמות. ללא רה"י נטהו, ואע"ג דגבוהה עשרה ומחצין ארבעה מלמעלה, הואיל ובסולתין לא הוי ארבעה (עירובין ג'). ובראשו טרסקל. כל רחב ד' (עירובין ג'). וזרק. מרה"י, ונה על גביו חייב. חסרי זרק מרה"י לרה"י. אע"ג דקשה אן רחב ד' הוי רה"י, הואיל ועליוני ד' דלמיקור דא חמת (שם).

מוסף תוספות

א. דקתני ורישא שאין מטלטלים אפי' מן הספינה לים ומתסמות ד' יהודה אפלוני קאמי. פירש"י. ב. הוא דפליגי. מוס' הל"ש. ג. דאסור רש"י. ד. דמותר להחליף ברשויות דרבנן. פירש"י. ה. [ה]הירצות. הוצאת שביעית התלמוד כאן בלשון קצר הביאה ובתוספתא האריך בה. פירש"י. ו. הויא בטלטול גמור. מוס' הל"ש. ז. אחרדה, דכחו בכרמלית לא גזרו. מוס' הל"ש. ח. אלמא דגבוהה עשרה הוא דפליגי. פי' ה"ן. ו. ואין רחבות ד' טפחים ולחי לא הוי רה"י אלא כרמלית. מוס' הל"ש. ט. [ו]א"כ מקום פטור הוא ומשמעו בכולה. פירש"י. י. דאלמא כל שיכול להניח ולהשתמש ביה ברוחא ארבע אפילו קודם הגתה חשבור כה"י. פירש"י. יא. לתשמיש הגדולות, כי כשנאבת להיכנס בגמל מהלכות לפניה ורואין הקלו המים אם לאו ואם רואין כי קלו המים משליכין העוגין בים שהם ברזילים גדולים ומעמידין אותה שם, ועוד עשויות לצאת בהם בני הספינה ליכשהו וליכנס בהן ולטעון ולפרק האתקין שבה. רש"י. יב. שהם קלות. מוס' הל"ש. יג. ומפני שמישן אמ לאו ואם רואין כי קלו המים משליכין העוגין בים שהם ברזילים גדולים ומעמידין אותה שם, ועוד עשויות לצאת בהם בני הספינה ליכשהו וליכנס בהן ולטעון ולפרק האתקין שבה. רש"י. יד. מוס' הל"ש. יו. ונמצאו הנסרים מחוברין: וזרק ונה ע"ג גביו חייב. למאי דס"ד השתא דלין חילוק צין מחילה דמים לשאר מחילות וס"ד נמי דלא פליגי רצנן עליה דרבי יוסי יהודה לא מני לאקשויי אמאי הא תנן צפ' כילד משתמפין (עירובין דף פז:) גזוטרטא שהיא למעלה מן המים אין ממלאין הימנה אלא"כ עשו לה מחילה י' מה צריך מחילה י' בלא מחילה י' חסגי^ז כמו צטרסקל דדוקא על גביו חשיב ליה ר' יוסי צרבי יהודה רה"י אכל למטה לא דלהכי לא חיהא גוד אחית^ח אי נמי הא דבעינן גצי גזוטרטא מחילה י' היינו לנטול אכל לזרוק לא צעי מחילה י' כמו צטרסקל והכא הכי פריך לימא גוד אחית דכי לא"ר יוסי צבי יהודה לא חיהא גוד אחית^ט ויש בקצר שלו ג'. פי' בקונת' גבוה ג' מן הלאה^י וקשה דאם הוא דק הרצה כמו קנה הוי כמו טרסקל ומצטלי צקיעת גדיים גוד אחית ונראה לר"י דהאי צקצר שלו ג' היינו שיש צעוצי הקצר ג'^י דכיון שיש צעוצי הקצר ג' ולמעלה רחב ד' שייך ציה גוד אחית^י: **ומנא תימרא דבעא מיניה ר' טבלא ב'**. וה"ת אמאי לא פשיט טפי ממתני' דכידא משתמפין (שם פז:) גזוטרטא שהיא למעלה מן המים וכו' דמשמרי צמחיה^כ דלמעלה ואור"י דלי ממתניתין ה"א דה"ה אף בשאר מחילות שאינן של מים מתרת מחילה תלויה ולהכי מייתי מרבי טבלא דמפרש הטעם קל הוא שהקילו חכמים בזנים:

^אהל"ש. ^יז. ואפי' ג' קאמר. רש"י. שצ"ש שיצא מתורת לבוד אמרין גוד אחית מחיצתא. פירש"י. יו. אבל אין בגבוהו אלא

פחות משלשה דליכא מקום בקיעת גדיים. פירש"י. יז. ובעינן ברחבו שלשה שיצא מתורת לבוד כדי שיהא בעיקרו של עמוד יסוד דחשיב. פירש"י. כ. עשרה אפילו. מוס' הל"ש.

הוא מצינו שיש בראשו טרסקל גוד אחית מחיצתא מפני הגדירים שבוקעין בו, כך הספינה אין אומרים גוד אחית מחיצתא מפני שהגדירים שבוקעין בו. כדגרסינן בעירובין פרק ראשון אמר רבא עשה לחי למכור והגביהו מן הקרקע ג' או שהפליגו מן הכותל ג', לא עשה כלום הדריא לה מחיצה שהגדירים בוקעין בה. ודחה רב איש לחא דרב אחא וא"ל בקיעת דגין לאו שמה בקיעה, דהא מחיצה תלויה מתרת בחורבה, כרבא בלחי שהגביהו מן הקרקע דהויא מחיצה שהגדירים בוקעין בה.